

Salih Yasav

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

30.10.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşıkân Meclisi

Ne aptalım ne de saf
Aşıkân meclisinde tuttum saf
Avareyi akil eder bu makam
Bana bakıp dediler ol bize imam

Salih Yasav

Av Mevsimi

Hüznünden solar yapraklar
Ağacın şakağında fazlalar
Utancından yağmur yağmaz
Boş kalırsa toprak
Bir fidan köklerini salar

Çiçekler koklanır
Ateşim sönmez korlaşır
Ve insan..
Olgunlaşmak için yaklaşır
Bu bir rüyadır

Çizgiler dolu sırtıma
Bir de mir vursun
İnceyi göndersin
Dönük yüzüm arştan
Her organımda bir kurşun

Beş dahi etmiyor kârın
Olmayın,
Olunca oluyorsunuz mayın
Yolumu mumla
Aydınlatmayın..

Mezbaydı sofralar
Kül kırıntısı lakırdılar
Gönlümden ırakta
Dağılmışlar
Canlıya ağıt yakmışlar

Ve ben bir makaraydım
Kaçarken geri sarıldım
Mevsimin rüzgarına
İstemedemden kapıldım
Der netice
Sûretî morgdayım!

Salih Yasav

Ben ve Öteki

Düşsem yıldızların ardına
Döner yanına varırım
Dünya kokusuna aldanmam
Ama sana inanarak koşarım

Değilsin asla uzağım
Şifa adını pek umarım
Güzel bakan gözü anarım
Biri bendedir ötekini ararım

Salih Yasav

Bil Sultanım

Samimiyetsizsen önemsiyor gibi davranma
Her daim bıraktın beni hiçliğin kucağına
Hayrı çekip yanağımdan sonra etme dua
Zira olmadı bu fakir hiçbir vakit umrunda

Bu hal içinde kıvrandım, ziyadesiyle öfke tuttum
Acın vurunca başa, gönlümde kahır yağurdum
Yaşama sarılı köklerimi kestir, onu da unuttum
Zira olmadı bu genc hiçbir vakit umrunda

Olmalıydım reyhan kokulu mahrem odalarda
Usanmadan gezerdim, gözlerin meskun bana
Sersem leş oldum buldum beni engin bir girdapta
Zira olmadı bu mahkum hiçbir vakit umrunda

Buruk saatlerime lazım, sade hoş sözlerin
Ellerimden döker tasayı, baharı getiren sesin
İyilik ve güzellik namına ne'm varsa oldu senin
Zira olmadı bu bedbaht hiçbir vakit umrunda

Bil sultanım! Bustanlar huzur vermez oldu
Nice latif meltemler esti, hepsi hak oldu
Tenezzüh etmem abes, emelim heba oldu
Zira olmadı bu mahcup hiçbir vakit umrunda

İçimdeki yangını gören sehab kuruyup kalır
Söyle bu halde yağmurlar nasıl suyu ıslatır
Cümle çiçekler sana adanır, ben harici nazır
Zira olmadı bu bedbaht hiçbir vakit umrunda

Sehavet

Salih Yasav

Bir Buçuk Yıl Öncesine

İstemsiz ve gri tonlu bir sabahta uyanacaksın
El yüz yıkamadan kendini sokakta bulacaksın
Okulun yoluna her zamandan erken koyulacaksın
Beyaz koltuğuna oturup içten neşe yayacaksın
Güzel bir yüzü hayatına alacaksın
Dertsiz başına bin iş açacaksın
Tüm goncaları kapatıp renksiz papatyaya aldanacaksın
Küçük dünyasına büyük umutlar bağlayacaksın
Oda oda savrulan yalnız kendin olacaksın
Öyle büyüyecek ki sevdan, göreni korkutacaksın
Okuduğu tüm manayı bir haftada toplayacaksın
Isıtmaya çalıştıkça buzları sen eriyeceksin
Her aklına geldikçe garip olup delireceksin
Hiçbir gömleği kabul etmeyip ateşleri giyeceksin
Kimsenin umurunda değilken ilgi dağıtacaksın
Sonra oturup koltuğuna derinden sızlanacaksın
Daralan ruhuna sonsuz ferahlık arayacaksın
Bulamayacaksın saç baş yolacaksın
Huzurunda elim yaralar alacaksın
Bir gülüş uğruna günleri yakacaksın
Düşünden, gönlünden, günahattan sakınacaksın
Sakinleş ne yapsan da insanlara yaranamazsın
İyi olmanın yetmeyeceğini çok geç anlayacaksın

Dostlarınla yaşlanacak, onlarla sırdaş olacaksın
Sakin kimseye borç verme alamayacaksın
Vaatlere inanmadın samimiyetine kandın
Ne olursan ol inancından taviz verme sakın
Dünyanın sıkıntısını bazen çok ciddiye alacaksın
Olur olmadık her sorunu kafaya takacaksın
Okulu bitirip omzunu rahatlatacaksın
Yine de imtihandan kaçamayacaksın
İyi olmanın yetmediğini pek geç anlayacaksın.

Tüm alemi eline alıp tepeden bakacaksın
Zulümle ihya olunmaz anlatacaksın
Menfi kaygılardan arınıp esenlik akıtacaksın
Bir gün kendine döndüğünde bir şey bulamayacaksın
Çevher yatağında ahlakla kuşanacaksın
Ölecek inancın üzerine kara çarşaf atacaksın
Kalbini sömüren aşk böcekleriyle tanışacaksın
Zehir atmayıp koynunda yatacaksın
Her gece defnedilip tan vakti uyanacaksın
Bir tutam şifa umuduyla ufuklara dalacaksın
Toprak altından çekilecek ve pişmanlığa kapılacaksın
İyi olmanın yetmediğini pek geç anlayacaksın

Sokaklarda, caddelerde dolanacaksın
Sersem halini herkesten saklayacaksın
Yazık bunu da başaramayacaksın

Tek yol huzurdu onu da bulamayacaksın
Çıkamaz sokaklara girip geriye bakmayacaksın
Hafiflesin diye ağrıların şarkılarla anlaşacaksın
Nefes almayan canlılarla karışıp solacaksın
En sevdiğin notayı bile düşman sanacaksın
Her yağmur sesinde hazan olacaksın
Geçmiş halatına sarılıp murat arayacaksın
Bir kere gidiyorum diyebilen kati dönmez
Anlamayacaksın, ağlayamayacaksın, akıllanamayacaksın
Ey şair! İyi olmanın yetmediğini pek geç anlayacaksın

Salih Yasav

Bi-rahe

Tebessüm ettiğim günler
Döner mi geri bilemem
Azınla yetindiğim günler
Varlığın sürer mi bilemem

Sessizce geçen saatler
Seninle geçer mi bilemem
Sensiz yaşadığım anılar
Senli yaşanır mı bilemem

Kızıla yanan saçlarını
Örebilir miyim bilemem
Gün ışığında bî-şen yüzüne
Kaç vakit dayandım bilemem

Kime aldanır kime sarılırım
Belki bir kuyuda olurum bilemem
Hafiftir tüyden gözlerin
Tutsam mı yolsam mı bilemem

Virane bir banktayım,
Kalsam mı kalksam mı bilemem
Öyle karanlık ki şu sokaklar
Gitsem mi dönsem mi bilemem

Meftun iken örtüler altında
Kaç avuç toprak yuttum bilemem
Öfkeyle tekmeledim ahşabı
İster miyim çıkmak? Bilemem

Şifamı aradım bin aktarda
Belki de rüyada bilemem
Dediler varlığında deva
Efkâr mıdır esrâr mı bilemem

Sehâvet

Salih Yasav

Biraz Daha Sakin

Unutmaya ramak kala
Uzaklaş bir adım daha
Düşünüp iyi olma sakın
Ferahlığı bırakma azaba

Kalp düzelir, gönle nutukla
Gayri çaren yok unutma
Mazi kabarık, dur karıştırma
Derdini dök sen kağıtlara

Aç mendilleri, ser yerlere
Birazdan seller üzerine
Düşecek vurunca his göze
Yapraklar gibi solacaksın sen de

Ȧsanı sakla, teşhir etme
Ab olamaz sana kimse
Etme, girme kebîr derde
İfrit ağızlarda olma meze

Yangınlara üfledim, sıçradı bene
Meçhuldür kim hür kim köle
Biraz daha sakin bu gece
Bir küçük çocuk bekler evinde

Unutmaya ramak kala
Takılır yine sol koluna
Yağmur gibi sanki bela
Sakin yolcu! Sür arabacı ufuklara

Sehâvet
13 Ekim 2015 Salı

Salih Yasav

Boş Yere

Yokluğunda kafamın içi sızlar
Sensiz odaların suratı sarkar
Sevip okşamak sana mahsus
Savrulur yerde boş yere ağaçlar

Varlığında kafamın içi sızlar
Şus dedikçe nüksetti çığlıklar
İşbu hiçbir anımda olmadın
Dağlanır boş yere kağıtlar

Silinmiyor yüzün hatırdan
Sıcaklığını hissetim bir an
Rahmet olamadın ya aşığına
Boş yere ele misafir dualar

Sehâvet

Salih Yasav

Damlanın Yalnızlığı

Bir yaprağı daha koparıırken takvimden
Vuslata yaklaşıyoruz her gün hafiften
Ölüm gelince akla, sarar telaş aniden
Dünyanın müptelası olmuşuz sahiden

Çevremde ışıklar, yukarıda karanlıklar
Hayat bana ağır
İçimde yâre duyulan özlem var
Her şeyden öte, bekleyen biri var

Zaman koşturur dört nala
İnsan akıllanmaz, yapışır ona
Fuzûlîden gelmez fayda
Bilseler gelir belki akıl başa

Yağmur yağar, garip düşünceler var aklıma
Ah şu esen rüzgâr! Dertlerimi de savursa
Tenimden aşağı süzülen yağmur damlaları
Dertlerimi denizinde boğsa

Buralarda insanlar sayısız
Onlar benden, ben onlardan ıssız
Yanımızda var sanırken dost
Bir bakmışız kalmışız yalnız

Sehâvet

Salih Yasav

Deme

Âleme intikâl eden ademe
Tonla nimettir külfet
Her sınamaya sabır deme
Onunla yürümektir adalet

Göğün göğsünde gezinirken
Yerin kaftanını giy deme
Ganî günahların altına ezilirken
İlâhın affı boldur deme

Varken azıcık sevâbım
Sakın ümit yoktur deme
En olmazlar olurken
Yoluna yeni girdim, dur deme

Sehâvet

Salih Yasav

Dönmez Daha

Elemle salındım yağın yağmurun altında
Savrulur yapraklar eder gibi veda
Geri dönüş için geç, oldukça hem
Bir gülüş bin hüznün arasındayım
Sönmez bu ateş, atsan da sulara
Yüzer durur derine, dönmez daha

Dilden göze değen söz incitir kalemi
Maziye sarılıp ısıtırız üşüyen yüreğimizi
Yazarak şifa umduğum bu pırıltılı sözler
Derin dertlerden bir gömlek giydirdi

Hasretimizi çeken biri var mıdır?
Hoşlukla bakışacağımız an var mıdır?
Gelmesen de ediyor aklıma varman
Sessizce yaktığım içli bir sızı vardır
Sıcaklığımı emen beyaz bir topraktır

Saniyeler, ümitler, sevgiler
Hepsi gider, hiçbiri dönmez
Kaderde ne vardır kimse bilmez
Aradığım tecellin ne getirir bilinmez
Yüzümüzü, gönlümüzü yakar hüzzam
Bu sevda notası gaybi alemlere götürür

Getirmez

Salih Yasav

Gani Karalar

Tebessüm ettim gökyüzüne, tükürdü yüzüme sebebini bilemedim
Bulutların ardındaki huzur cennetimden ihraç edildim
Sislerin arkasında sevdamin binlerce zinasını öğrendim
Hatalarıma ağlarken her gece, ağladıklarımın güldüğünü hissettim

Sırtımı sıvazladım kendim, ve de kimseden yoktu beklentim
Bir bastonun verdiği güvenle yetindim, ötesine gözümü dikmedim
Rahatsız oldum rahatlığımdan, anlayanımı da pek görmedim
En kısa akıllar yüzünden bazen en uzun manzumeleri dizdim

Ne kadar güzel olsa da yollar, koşarak aşılmaz patikalar
Kalbimin serin köşesi kalmadı, çoşarak çözülmez sorunlar
Gece ışığım söndüğünde kalmadı dünyamda yakamozlar
İsyan ve gurur arasında olmaktan kalemimde gani karalar

Tebessüm ettim gökyüzüne, tükürdü yüzüme sebebini bilemedim
Bulutların ardındaki huzur cennetimden ihraç edildim
Sislerin arkasında sevdamin binlerce zinasını öğrendim
Hatalarıma ağlarken her gece, ağladıklarımın güldüğünü hissettim

Sırtımı sıvazladım kendim, ve de kimseden yoktu beklentim
Bir bastonun verdiği güvenle yetindim, ötesine gözümü dikmedim
Rahatsız oldum rahatlığımdan, anlayanımı da pek görmedim
En kısa akıllar yüzünden bazen en uzun manzumeleri dizdim

Ne kadar güzel olsa da yollar, koşarak aşılmaz patikalar
Kalbimin serin köşesi kalmadı, çoşarak çözülmez sorunlar
Gece ışığım söndüğünde kalmadı dünyamda yakamozlar
İsyan ve gurur arasında olmaktan kalemimde gani karalar

Sehavet
30 Eylül 2015 Çarşamba

Salih Yasav

Gel Deme Gelmem

Gönlüm el olmuşken
İsyan dalları bitmişken
Ziyam sönmüşken
Gel deme gelmem

Günleri sevmişken
Gecede ölüyorken
Bu ömür erirken
Gel deme gelmem

Acı tonlar işitirken
Hüznü çalar söylerken
Yorgun düşüp dururken
Gel deme gelmem

Güzleri düşünürken
Günahlara yanıyorken
Dertlere saplanmışken
Gel deme gelmem

Sevgilinin sedası duyulur
Tutup oda oda savurur
Gönlümde sevdan yokken
Gel deme gelmem

Salih Yasav

Hâm-ı Zülf

Derûnumda tarifsiz amâstır fezâil
Efkârım küfürdür sevdâdır zâil

Tahayyül ettin yâreni bir âhâl
Def ediliyorken hissten bed-hisâl

İhtiyâridir dönmek vechi hoda
Tövbe getirmez akabinde hüdü

Acûzeler yüzünden düştüm bî tâp
İzandan ırak, kapanmaz bu bâb

Şevk söndü, bir daha olmaz garam
İnzâr etti âlem, mahubla olmaz aram

Sevgiliyle iskân ettiğim arzdır yedim
Ziyân olan günlerde müsref idim

Bir sâlikin değilim, araredir kan
Tekzîbim duymaz inatçıdır nisyân

Bugün cem' etmişti kızıl saçların
Heft oldum, hâm-ı zülfinde kaldım

Sehâvet

Salih Yasav

Hiç Mi Utanmadın?

Hiç ummadık zamanda yıktın inancımı
Şimdi kimle eğlenir o kör gönlün
Çahilliğin yıktı koca yığılı dağları
Hiçbir suyu taşımaz aciz ruhun

Bir daha anma adımı, yüküm ağır
İki gözü kanayandan hiç mi utanmadın
Dört bohçanın hepsi açıldı
Birinde bile hayat bırakmadın

Dış dünyanın büyüsü büyür bitmez
Yıllar yorgunu gönle hiç mi acımadın
Şimdi ne söylesek boş, tesir etmez
Huzur dolu bir cennetimiz kalmışken

Onu da sen yıktın

Sehâvet
23.08.2019

Salih Yasav

Hoşça Varın

Yakamozlar artık parlamaz
Siyahın dibini görme vakti
Bundan öteye can dayanmaz
Hatrın başı bükmeye yetti

Hoşça kalın mektuplar
İçimi burkar kaldırımlar
Hoşça kalın berrak sular
İçimi boğar dalgalar

Hoşça varın yüce dağlara
Kına yakın süzülen kuşlara
Hoşça varın muradınıza
Dönmeyin bir daha yuvanıza

Sehâvet

Salih Yasav

Hüccetül Aşk

İyilik yolundayız
Ne gri ne siyahız
Canlı bir mezarız
Bakınız

Kör değiliz görürüz
Sağır değiliz duyarız
Dilsiz değiliz haykırırız
Kalemle kelim doğrarız
Eziyeti meziyet bilir yaşarız
Binmez kimseye ağırlığımız

Beni biz eyleriz
Taşarsa öfkemiz
Toprak olur meskenimiz
Boşalmaz alem-i mana
Çün varız biz

İncinmeyin diye söz ayıklarız
Pay çıkarmayın kendinize
Halimizedir yaşımız

Güzel sözler üretiriz
Ruhumuzdan türer saf maddemiz
Hal ü keşf üzere yaşar ve yazarız biz
Suhreler sinenizde hapsola dursun
Hüccetül aşk ta kendimiz.

Sehavet

Salih Yasav

İsraf Kokar Yazılarının

Kolay gelir dile kötü sözler
Sigaranın edebiyatı kolay olur
Bana saf imgelerle gel
Küfrün edebiyatı mı olur?

İçten gelenlerin çoğu bozuktur
Hepsini dinleyenİN yolu çukurdur
Yetmiş yedi yıl da geçse kalem boştur
Garipler de senin kadar boştur

Alem boş değil kafan kadar
Dön bak şair dünyasında kimler var
İki göz kapalı şiir okunmaz
Ozandan dervişe her kelamdan biraz var

Hissiyattan uzak israf kokar yazılarının
Amatör takımının ilk onbiri satırların
Bir cümleme yıkılır narsist tavırların
Dumur olur ruhun, fayda görmez şahsın

Sehâvet

Salih Yasav

Lafı Mı Olur

İşin görülünceye dek gül, sonra terk edersin
Bir kuruşun lafı mı olur kıyamette ödersin

Ar namus, hak hukuk deyü gezersin
Sana insan diyenin dili düğümlensin

Her gülenle oynayıp eğlenirsin
Biri seninle oynarsa feryat figan edersin

Tanrı bilmez gezer mü'min, Allah var desin
Derdin nedir de hiç yokmuş gibi edersin

Sehâvet

Salih Yasav

Ne Anlarım?

Sessizlikte bir sedanı duyarım
Şende ölü bende taze anılarım
İşime yalnız yanın gelir
Etme nasihat bundan ne anlarım

Sürdüğün topraklarda yok hatrım
Döndüm dolaştım yanına vardım
Dua et ki şifa bulayım
Etme nasihat bundan ne anlarım

Salih Yasav

Ne Sen Ne Ben

Mutsuzca bakışırız saniyeler boyu
Ne ben severim ne sen gelirsin
Umutsuzluk yayılır fetheder boyu
Ne sen seversin ne ben vazgeçerim

Arzda gezinir, ezilir kelimim
Ne ben söyler ne sen anlarsın
Kıtaları dolanırım bi-karar
Ne seni anarım ne senden cayarım

Olanı bırakıp olmayana koşarım
Varım yok, yoğun uğruna harcarım
Kalbim yaman işgalden memnun
Ne sen varırsın ne ben kovarım

Sığınağım kader, sunar hep keder
Acep yoluna şahit güller ne söyler
İçim ağlasa da fütursuzca güler
Ne sen konuşursun ne ben susarım

Sehâvet

Salih Yasav

Ölü Saatler

Uc hudutları gözler, seni beklerim
İmkânı yoktur belki bunu bilirim
Ölü saatler seninle kıymetliydi
Olmazın gölgesinde seni izlerim

Engin dalgalarına dayanmak zor
Hem direndim tükettim gücümü
Yaşamayı denemek elde tüten kor
Uyuyup uyanıp görürüm aynı düşü

İttiklerini çekemezdi inan başkası
İsteğin elden kaçır da bulunmaz
İncitme oturduğumuz şen bankları
Bu küskün gönle Mevla dolmaz

Sehâvet

Salih Yasav

Reca Tüten Satırlar

Akıldan hür yaşıyoruz, koşuyoruz masivanın ardından
Hiçbiri varamayacak farkına, kaldırıp başını rüyadan
Gam tezgahına ayıklayacaksın taşları, umut içinde durmadan
Nice ihsanı görmeyeceksin, kalbin çirkin yüzlerde kaldığından

Unutmak en büyük, en imkansız dileğim Hüda'dan
Öyle olacak dualardan vazgeçtim ki sevmez yaradan
İşaretinle açılır yollar, mümkün olur en olmazlar
Avare halime bakınır yıkılır en heybetli duvarlar

Bu arza mirasım fakirliğim, bir iki dize şiirim
Alištıđım yalnızlığımla korkarım hep iyiyim
Şen çalsa da mutrip nafile, etki etmez yüređime
Nerede hüzün varsa gelir kurulur ađlı kilime

İlkin okumuştum kağıtlara reca tüten satırları
Elimde sadır olmuştu sevdiğim sözlerin birkaçı
Ateşler içinde mutluyken hayırsız sular seni aldı
İstesem de ısıtamam titreyerek yağan yağmurları

Sehavet

Salih Yasav

Ruhsuz Bir Aşk

Yoktu nicedir tadın
Dedi olmalı kadın
Oldu başladı akın
Güzel gelir aşkın!

Meşguldün aradığımda
Hakikat yok dimağında
İmdi bir bal dudağında
Ertesi zahmet aşkta

Sensin tabi günahsız
El değse de ahsız
Saçmalama tabi arkadaşız
Gönlü açık edendir bahtsız

Varken sensiz bir harem
Sandın benim her köşen
Her gün birini erittim
Adına pişmanlık dedim

Yokluğun fırsattı
Gelmeni beklemedim
Her durakta ayrı eğlendim
Geldiğinde, seninim dedim

Evimin direğisin dedim
Başka direkler edindim
Babamın prensesi iken
İmdi bir cadı kesildim

Sorana erkeğim dedim
Adındır aşk dedim
Seviyorum diyerek
Her kıza sevda verdim

Yoktur kimseye hesabım
Özgür yaşarım, ben kızım
Kimi dilersem, onu alırım
Bir yolum yok, anlatayım

Nasıl olsa uzağım
Paradır tek ihtiyacım
İşim düşerse ararım
Seni seviyorum anacım

Boş saydım okumayı
Sanayiden aldım parçayı
Dediler kaç ayar karı
Dedim görmedin malı

El değmemiş babası bile

Sırrını açtı, erkeğine
Diyor aşığım, gel de gülme
Seven olur, kendi aleminde

Kimsin sen, be yancı
Şahitsin günahıma
Farketmez olman
Ortaksın zinama

Dilersen bulalım birini
Ye, sömür kalbini
Canın sıkılınca dersin
Senle olmaz, ama iyisin

Sonra eşin olsun
Pislik elini tutsun
Melek bildikçe seni
İçindeki sürtük ölsün

Ölür mü bilemem
Anlar mısın bilemem
Hakaret de etmem
Dilinden haz etmem

Bir bebek olsun
Yasak aşkın meyvesi
Masum değil mi annesi?
Üreteni adının teki

Akıllı değil, ahmaksın
Gece de olsa haramsın
Aşk ocağında eriyecekken
Ecnebi ağuşlara sığradın

Sehâvet

Salih Yasav

Ruhu Sürtükler

Ruhu sürtüklerden beklediniz sadakat
Okşadıkça attılar kafamıza taş
Dem vurmazken zerre haktan
Musluklar tersine aktı kandan

Hayvanlıkta sınır tanımaz şimdi sokakta
Kırdığın devlet malına kim verdi fetva
Çok hürmet gördü vurdu ateşi başına
Toprak bekler, poposunu dönüp batıya

Beş parasızdı, artık var temiz bir işi
Yetmedi kullandı kaçak elektriği
Derdi Kürtlermiş romantik seni
Dağda kadın satmak bunların adeti

Alçaklıkta sınır tanımaz durur önde
Barış deyip gençleri sürer ölüme
Tatlı dille uslanmadın savaş başlasın
Dağılsın cephanen turşun sıkılsın

Kışlada bekler, kinle dolu bin erimiz
Namluda kefen asılı, yerse geliniz
İnançtan öte yoktur bir şeyimiz
Toprak utanır sizden yok yeriniz

Ufku kararmışları sanmam asla beyaz
Tüm dünya elinde olsa farkına varmaz
Şaadetten uzak olanla olmaz iflah
İnsanlıktan nasipsizi etmeli infaz

Sehâvet

Salih Yasav

Sandım

Gözüm görmek ister, her hayali sen sandım
Bağırdım yırtıldı gırtlığım, duyarsın sandım
Bir mektup yolladım, açıp okursun sandım
Her yanımda aşkın açığı, dikersin sandım

Bir mahluktan çok ötesin, anlarsın sandım
Güzellik senin sanma, vereni bilir sandım
Dökülecek saçların, ellerimde sandım
Aksin gözlerim, açtım yolları, gelir sandım

Şehirde çok serap var, hepsini sen sandım
Bir ağacın gölgesine oturuyor sandım
O da beni anıyor, arıyor sandım
Bir yastığa sarılmış, ağlıyor sandım

Yanıldım, belki istediklerim olur sandım
Kayboldum, arandım, bulunur sandım
Seni tutmaya nefesim yetecek sandım
Bu tarlanın hasadı, seninle olacak sandım

Aldandım, çarşığı sen, hesabı ben sandım
Kalabalıkmişsin, bir sen bir ben sandım
Dertler hüznler ortaktı, öyle sandım
Ne acı! Vedalaşmak tek taraflı sandım

Neredesin demedim asla, yanımdasın sandım
Tatsızlığımıza şerbet kattım, neşelenir sandım
Bitti derken baş harfi gitti anlar sandım
Dualarımdan ihrac ettim, oysa hep anarım sandım

Sehâvet
4.10.2015

Salih Yasav

Sengname

Hüner elimden sarkmaz
Saklayınca yok olmaz
Saldım iplerini
Umrumda olmaz

Samanın üstünü yaktım
Altındaki size kalsın
El ipiyle kuyuya inmem
Gelecek hayrı batsın

Merkebine bindim
Şansı yavere kalsın
İlim ile uslanmayı
Dilim çarpsın

Kendime vururum
Söz kırbaçını
Ucunu deđdirdiđim
Kessin ağlamayı

Gülleri öksüz bıraktım
Hayatta n'edeceksin
Sıran beş numara
Efendim diyeceksin

Tanrım nefes bahşet
Kuluna izan
Merhametime hamdet
Arsıza etmem hüsn-ü zan

Mülkün amiri hüda
Geçmişine et veda
Ayak çıkman boşa
Namını salar seha

Olsa da rızası
Geçmez arızası
İşleklüğinden
Virane oldu garajı

Sözlerim bir kabza
Bade damlatır ulemaya
Sengimde olmaz kaza
Kaseler doycak kana

Sehâvet

Salih Yasav

Söndü Şevkim

Unutma
Sabit değil kimse
Kimi geliyor, kimi geriliyor
Kimi dönüyor, kimi ölüyor
Yapmaması gerekeni insan
Yaptıktan sonra anlıyor

Pişmanlık illetine tutuluyor
Metrelerce ilerliyor savruluyor
Akıl başa gelip kurulunca
Günah dağından düşüş ağır oluyor
Söndü şevkim hiçbir ateşi kabul etmiyor

Masumiyeti hapsetmiş çiçekler
Öpsek de sevsek de kokusu gelmiyor
Zamane gülü kirleniyor
Pek az gonca buna direniyor
Söndü şevkim hiçbir ateşi kabul etmiyor

Yirmi saattir kulağımda saba geziyor
Sanki gönlümü ezip dilbere sunuyor
Bu vebal geceden geçiyor
Varıp gündüze yine uyutmuyor
Söndü şevkim hiçbir ateşi kabul etmiyor

Mazi eskizinden bir yaprak seriyor
Nefis inkar ediyor, vicdan utanıyor
Çırpınmak bu terazide fayda vermiyor
Biz ilahi bir nida arıyoruz sultanım
Söndü şevkim hiçbir ateşi kabul etmiyor

Hak sahibinden esirgeniyor
Kimse duymaz iyiliğin sireni çalıyor
Dünya azığı lahanadır güç katmıyor
Sizi bilen daha bir inançla bakıyor
Söndü şevkim hiçbir ateşi kabul etmiyor

Son bir sözünüz eşiğime çalınıyor
Hüseynî seda bu vakit pek acıtıyor
Güven dağımızı köhne bir değnek sanıyor
Biz koca bir çınarız gölgemiz yetmiyor
Söndü şevkim hiçbir ateşi kabul etmiyor

Bir mindere serilip kurusak yetiyor
İpe asılı sevdamızdan gök gözüküyor
Yere eğik başımız bir seven arıyor
Muhabbetin deminde yüzmeniz yetmiyor
Söndü şevkim hiçbir ateşi kabul etmiyor

Geriye bakmaksızın uçan kuşlarız

Ormanlarımız bir bir yakılıyor
Denizleri aşkın sahte ateşi kurutuyor
Dünya eriyip gidiyor, bize ne katıyor
Söndü şevkim hiçbir ateşi kabul etmiyor

İç geçiriyor günlerce düşünürüz
Yüreğimiz kan ağlarken gülüyoruz
Kimini inandırıyor, kimini kandırıyoruz
Kendimizi avutuyor, dünya ile uyuyoruz
Söndü şevkim hiçbir ateşi kabul etmiyor

Gözümüzden soğuk sular akıyor
Bir beşer eğilip keyfine bakmıyor
Bu aşktan geriye pek his kalmıyor
Bizim elbisemiz yalnız bizde şık duruyor
Söndü şevkim hiçbir ateşi kabul etmiyor

İki alemden ihraç ediliyoruz
Üçüncü kapıda neden tutuluyoruz
Olmayan olmaz neden zorluyoruz
Olmazsa da olur budur yolumuz
Söndü şevkim hiçbir ateşi kabul etmiyor

Bir ahımız var ki sizi ansızın buluyor
Gel desek de yakanızı bırakmıyor
Yatağımdaki böcek gönlünüzü kemiriyor
Yalandan tebessümlerin de mutlu etmiyor
Söndü şevkim hiçbir ateşi kabul etmiyor

Sayırsız melodi ruhunda dolaşıyor
Sanırsın hepsi şifa veriyor
Sessizliği dinle bak nasıl baş şişiyor
Hiçbir ses biz gibi mutlu edemiyor
Söndü şevkim hiçbir ateşi kabul etmiyor

Gör dünyayı nasıl da kasvetle dönüyor
İçinde birçok mahlukat yok yere yaşıyor
Fikri nakıs olan kendini akıl sanıyor
Güzellikten gönlümüz yekten usanıyor
Söndü şevkim hiçbir ateşi kabul etmiyor

Sehâvet

Salih Yasav

Suni Dalgalar

Sıyrıl karmaşık düşüncelerden ki önün aydın olsun
Dört koyunu düşünmeyen sığırdan nasıl önder olsun
Ok yılanlarının başları ezilmeli ki alem refahı görsün
Cep ettiğin her kuruş ateş olup başına göğsüne vursun

Şuni dalgalarla iftira zinciri oluşturursun
Öldüresiye savrulan nefretin ruhunu boğsun
Esenlik diledikçe izandan uzak olup kudurdun
Yersiz konuşanın diline kader zincir vursun

İnsafsız yolları deneyeni palamar mı tutsun?
Yüklenip sırtına Allah'ı ahlakı yüzüne vursun
Şair diyarlara lüzum duymaz bir mekan bulsun
Öne serdiğim cümlelerle kendine yol bulsun

Sehâvet
1.09.2019

Salih Yasav

Şairlik Kapısı

Tanrı lütfu kelimeler dert ortağı
Küskün aşıklar kalbe kurar otağı
Aydın eder umudu kara gün ışıkları
Garipler sürer keyifle akşam sefası

Banal dağında tek yönlü cümleler
Ötelemeli akur halleri içten gelenler
Kalam defterinde üstünü çizdiler
Şairlik kapısını tutar iyi hale erenler

İç edemez bir baret dahili alemi
Aramıza gerdim sayısız gerelti
İki elifim hayran izler birbirini
Allayıp pullama dumur kalemini

Sehâvet
29.08.2019

Salih Yasav

Terk Etme Hayrı

Koru Allah'ı, ki korunasın
Sığın kalbine, ki yaşayasın
Tut eteğinden, kuşan hayrı
Ki kusurların bağışlansın

Korku ümit arası koş dur
Ortasında olana reca boldur
Bir ay boyu sürer hoş yağmur
Gafil olup perde geren çöktür

Nefsi bağlar oruç, peki sonrası?
Açınca bağı yanar gecesi sabahı
Hâtırla hep hakkı, dönme sırtı
İtidal üzere ol, terk etme hayrı

Salih Yasav

Tuhaf Bir Seyirdeyim

Defterimin yarısı, ders notlarımın köşeleri sana aitti.
Eteğinin savurduğu tozlar üzerime sinsin diye peşinsıra gelirdim.
Buluşacağımız heyecanı sağanak yağmurda şemsiyeyi unutturmuştu.
İyi de ıslanmıştım fakat buna da olsundu.
Önce gönlün düştü, sonra gözlerin.
Sen hiç güzel değildin.
Abartmadım, hakkını verdim.
Aklımda olduğun gerçeğini değiştirebildiğim vakit yeniden mutlu olabilirim.
O an tekrar mutsuzluğumu isterim; böyle de tuhaf bir seyirdeyim.

Resimlerine neredeyse hiç bakmadım.
Yazdıklarını okumaktan kitapları uzaklara attım.
Seninle geçirdiğim anların çoğunda, neredeyse tamamında yoktun.
Karanlığı delen soluk yıldızlar altında yaşadım seni.
Hediye ettiğim genc ile sanırım obez oldun.

Keşke sadece günler gitseydi senin yanında.
Müflis olup yokları oynarım, bıraktığın masada.

Sehâvet

Salih Yasav

Yalnızlık Nedir Bilmek İstersen

İçimde sonsuz sabır
Onsuz sarar kahır
Onunla olmaz
Onsuz da olmaz
Hiçbir eylem beni
Sen denli yoramaz

Yağar her yerimiz
Sağ kalmaz erimiz
Neşe dolu çocuklardık
Her gülen göze kandık
İnandık, herkesi biz sanıp
Aldanıp hülyalara atladık
Başımızı kaldırıp baktık
Sonsuz sahralara dalıp
Yakinen uzaklara daldık
Sesimiz sessiz
Ruhumuz kimsesiz
Yalnızlık nedir bilmek istersen
Sen kalmalısın sensiz

Yaprak yoktur olmadığın
Bir harfinde bile olmadığım
Gerçeğiyle uyandım
Her bir damla vururken yere
Yersize gelmez bir katre neşe
Etmedin ki mutlu ol deme
Sevdaya karıştım
Aklım gitti
Bir de sen gittin
Ağzımla yakalarım Zümrüd'ü
Lakin anlamaz aşk nemrudu

Sehavet

Salih Yasav

Zaman İsrarı

Yıldızların arasında bir sersem
Işığını benden alacaklar hep
Öğrendim kahretsin seni neden
Zaman israfısın, kalemin ucunda sen

Sözde aşk şairisin, koymadılar kitaba
Ağladın zırladın yer açın müfredatta
Çocuklar için şiir yazmışsın gocunma
Sana uymayacak nesil şaşırma

Seni işler ulema, hem de insafsızca
Erkekliğinden utanır oldun aptalca
Senden sonraları küfredecek unutma
Feminist duyguların gömülecek mezarına

Şizofrensin, nefret ettirdin kendinden
Yaşasaydın aşkı öğrenirdin sözümden
Bana ne hem kaç kadın değiştirdiğinden
Er olmak ağırlığını taşıyamadı bünyen

Beyinsiz ucube seni, dinledim bir saat seni
İsraf ettiğin zamanımı ver geri
Edebiyat namına kılmam da cenazeni
Yeni bir güneşim okuyacaklar veladetimi

Vilayetimi bileceksin, sehanın manası derin
Cirathanemde çok yara kapattım artık serin
Yedi kadın üstünde aşk mı aranır geri zekalı?
Kahrından öldü belki baban, yakacak bedduası

Seni sevenlerin belli düşük zeka seviyesi
Kalpleri bozdun, iftihar et çoğalttın embesili
Hayallerinden geçti kadının mahremi
Kağıda geçirdin diye sanmasınlar edebi

Neyse ki ölüsün, pek şanslısın zanımcı
Venüse olan kulluğunu yazdım bu anda
Meryemler karakoçtan sonra benim ardımda
Sahte bir ziyasın, bu alemde benim süreyya

Sehâvet
9.11.2016

Salih Yasav